

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 1 (137), СТУДЗЕНЬ 2012 ГОДА

Цытата нумара:

Адна з умоў свабоды – па чарзе быць кіруемым і кіраваць.

Арыстоцель.

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

НЯЗДОЛЬНАСЦЬ ДА ПАЛІТЫЧНАЙ ЭВАЛЮЦЫІ

Мінулы год яскрава прадэманстраваў шматлікія праблемы, крызісныя з'явы створанай кіруючым рэжымам дзяржаўнай сістэмы. Гэтыя хібы спаўна адчула абсалютная большасць беларусаў, бо толькі 10,6% беларускіх сем'яў у трэццім квартале мінулага году мелі прыбыткі больш двух мільёнаў на аднаго члена сям'і. Але, мусіць, самай вялікай праблемай стала відавочная няздольнасць кіруючага рэжыма да палітычнай эвалюцыі. І гэта няздольнасць нараджае шматлікія эканамічныя, сацыяльныя, прававыя праблемы.

Дадзеная няздольнасць да эвалюцыі была прадэманстравана за мінулы год амаль ва ўсіх сферах жыцця краіны. Наш самаробны рэжым увесь час кажа пра тое, што беларусам не патрэбна рэвалюцыя. Альтэрнатывай рэвалюцыі з'яўляецца эвалюцыя. Эвалюцыя, як працэс паступовых няспынных колькасных зменаў, якія падрыхтоўваюць якасныя змены ў палітычнай, эканамічнай, сацыяльнай і іншых сферах жыцця. Але 2012 год прадэманстраваў, што наша аўтарытарная ўлада стала на шлях дэградацыі.

Палітычную праблему легітымнасці ўлады наш кіраўнік пасля галасавання свайго народу вырашаў не шляхам дыялога і кампраміса, а дубінкамі і палітычна матываванымі прысудамі сваім апанентам: Статкевічу, Саннікаву, Вусу, Севярынцу, Дашкевічу, Бандарэнкі і г.д.. Пры гэтым аднойчы абраны кіраўнік нікому і ніколі не прадэманстраваў пераліка галасоў ні на водным з выбарчых участкаў, дзе назіральнікі заяўлялі пра фальсіфікацыю выбараў.

Што можа быць больш зразумелым, калі б Беларускае тэлебачанне, напрыклад, паказала б адкрыты пералік галасоў на Гагарынскім выбарчым участку, дзе мной назіралася адсутнасць рэальнага падліку галасоў, а былі толькі маніпуляцыі, як з колькасцю прагаласаваўшых, так і з бюлетэнямі? Што яшчэ трэба для легітымнасці выбараў, як супольны падлік галасоў прадстаўнікамі, як праўладнага кандыдата, так і прадстаўнікамі апанента? "ГАЛАСЫ ЛІЧЫМ РАЗАМ!" – пра гэта кажуць кіраўнікі краіны каторы ўжо год яго апаненты. Толькі наш кіраўнік з упартасцю вартай лепшага выкарыстання стаіць на сваім: вертыкаль уключыць у камісіі каго трэба.

Але ж гэта ў інтарэсах Аляксандра Рыгоравіча засведчыць сваю легітымную перамогу. Ды і апазіцыя прызнала б рэальныя, а не сфабрыкаваныя лічбы галасавання. Што можа быць прасцей гэтага: "ГАЛАСЫ ЛІЧЫМ РАЗАМ!". І ўсё. Тут табе і прызнанне легітымнасці улады, і спыненне санкцый, і адкрыццё дарогі да еўрапейскіх інвестыцый, і рост жыццёвага дабрабыту народа.

Толькі магчыма, што народ не так сябе павядзе, што нашаму кіраўніку стане за яго сорамна, што праўдзіва падлічаныя галасы складуць не напісаных 82%, а толькі 45%. А гэта ж поўны капец міфу пра адзінства ўлады і народа. І не толькі.

Вось і "адбрыкваюцца" на розных прэсканферэнцыях дзяржчыноўнікі ад рэальнай прапановы: "ГАЛАСЫ ЛІЧЫМ РАЗАМ!". Зараз і на палатачную кампанію 2012 году нацягваюць старую коўдру – ніякіх крокаў да таго, каб "ГАЛАСЫ ЛІЧЫМ РАЗАМ!" не было зроблена. А гэта значыць, што ніякай палітычнай эвалюцыі рэжым не здольны рабіць. Наадварот, прымаліся змены ў заканадаўства, якія наблізілі краіну да сталінскіх гадоў, працягваліся катаванні палітычных вязняў, працягвалася вынясенне палітычных прысудаў.

Усё гэта аддаляе народ Беларусі ад годнага жыцця, робіць яго закладнікам вузкіх інтарэсаў кіруючай групоўкі. І пераадолець гэта павінна большасць грамадзян, якія выціснуць у сябе страх перад утрыманцамі, што дбаюць толькі пра свае карысныя інтарэсы.

Леанід Гаравы.

ПРАБЛЕМЫ РАЗВІЦЦЯ

БЕЗ ПРАМЫХ ЗАМЕЖНЫХ ІНВЕСТЫЦЫЙ

Нягледзячы на абяцанне старшыні Гарадоцкага райвыканкама Васіля Муранкова аб прыцягненне ў раён інвестыцый для развіцця рыбнай гаспадаркі, ў 2011 годзе ў раён не паступіла ніводнага даляра прамых замежных інвестыцый

Праблема з прамымі замежнымі інвестыцыямі характэрна не толькі для Гарадоччыны, але і для ўсёй краіны. Па азначэнню замежныя інвестыцыі не могуць ісці ў краіну, дзе парушаюцца правы чалавека, дзе ігнаруюцца міжнародныя стандарты дэмакратыі, дзе ў турмах сядзяць кандыдаты ў прэзідэнты. І колькі бы указаў аб інвестыцыях не прымаў кіраўнік краіны ад гэтага толку мала. Аляксандр Лукашэнка падпісаў 19 лістапада 2010 Указ №596 аб прагнозе прамых інвестыцый на 2011 год у памеры 6,4-6,5 млрд., а за адзінаццаць месяцаў атрымана ў пяць разоў менш – толькі 1,3 млрд. дал.. Гэтыя інвестыцыі прыйшлі за кошт укладання ў рэальны сектар эканомікі 836 млн. руб., прамых інвестыцый у банкаўскі сектар – 380 млн. руб., прадажы фізічнымі асобамі маёмасці нерэзідэнтам Беларусі – 96млн. руб, а таксама па дадзеных Дзяржкаммаёмасці было прададзена маёмасці на 0,1 млн. руб.

На Віцебшчыне ж сітуацыя з прамымі замежнымі інвестыцыямі на чыстай падставе яшчэ горш. Горш у сэнсе таго, што Віцебшчына займае апошняе месца ў краіне сярод абласцей па гэтых інвестыцыях, якіх здолела прыцягнуць толькі 19 231 500 даляраў за адзінаццаць месяцаў. Не выпадае казаць пра лідэраў па прыцягненню інвестыцый, хіба сярод сельскіх раёнаў магчыма вылучыць Талачынскі з яго 2,8 млн. даляраў, а таксама прыграніны Віцебскі раён з 9,8 млн. даляраў. Сітуацыя ж прыцягненнем кепская ў большасці раёнаў вобласці. Як можа паўплываць на становішча ў Полацку інвестыцыі у памеры 24 тысяч даляраў, калі горад прэтэндуе быць цэнтрам турыстычнай дзейнасці? Добра, што хоць еўрапейцы далі грант на развіццё турыстычнай інфраструктуры края.

Смешна казаць пра інвестыцыі у пяць-шэсць тысяч даляраў для Глыбокага, Расон або тысячу даляраў для Міёр. Трэба прызнаць, што Гарадоцкі раён не адзіны раён вобласці, які не мае ні даляру інвестыцый. Разам з намі без інвестыцый апынуліся таксама і чыноўнікі Дубровенскага і Ушацкага раёнаў. Гэта сведчанне не толькі кепскага інвестыцыйнага клімату ў краіне, але і сведчанне безініцыятыўнасці і састарэласці метадаў працы кіраўнікоў вышэй названых раёнаў.

Для прыцягнення прамых інвестыцый у замежных партнераў павінен быць давер да інвестыцыйнага заканадаўства, а таксама ўпэўненасць у павазе дзяржавы да прыватнай уласнасці. А індыкатарам тут выступае павага да правоў чалавека. І першы крок павінен быць з боку ўладаў – безумоўнае вызваленне палітычных вязняў.

Л. Гаравы.

ВЫРАШЫЦЬ ПРАБЛЕМУ

ЗІМА ІДЗЕ НА ФІНІШ – КАТКОЎ НЯМА

Шырока абвешчаная кампанія па заліццю каткоў ў гарадах Віцебшчыны на Гарадоччыне прабуксоўвае. На Водахрышч у Гарадку толькі завяршаецца падрыхтоўка аднага катка з трох абяцаных. З такімі тэмпамі яна мусіць буксуе і па ўсёй вобласці, дзе абяцалі заліць аж больш трохсот каткоў.

У сярэдзіне снежня мясцовыя чыноўнікі абяцалі парадаваць гарадчан заліўкай трох каткоў: на цэнтральнай плошчы, каля Гарадоцкага прафесійна-тэхнічнага коледжу і каля гатэля "Раўбічы" па вул. Гагарына. Бо мусіць не пыліцца жа канькам, якіх набылі для пракату аж 58 пар розных памераў. Але абяцанкі так і застаюцца абяцанкамі: ужо амаль тры тыдні на Гарадоччыне паўнавартасная зіма, а залітых каткоў шчэ няма. Толькі кіраўніцтва Гарадоцкага прафесійна-тэхнічнага ліцэя рупіцца аб адкрыцці катка, праводзячы ўсе падрыхтоўчыя этапы. І ёсць надзея, што у гэтыя выходныя 21-22 студзеня на катку ля коледжа магчыма будзе пакоўзацца. А калі будуць заліты каткі на плошчы і каля "Раўбіч" невядома.

Аб арганізацыі ж працы па папулярызацыі здаровага ладу жыцця ў зімовы перыяд асабліва ніхто з мясцовых чыноўнікаў не рупіцца. Быццам бы пад ляжачы камень вада цячэ. Ва ўсім цывілізаваным свеце ёсць пэўныя прыемы арганізацыі здаровага ладу жыцця, шляхі заахвочвання грамадзян да заняткаў масавай фізкультурай і спортам. Гэта робіцца праз массавыя старты на працягу зімовага сезону і накапляльную сістэму балаў, каб на фінішы сезона магчыма было заахвоціць актыўных заўзятараў здаровага ладу жыцця. Такія прапановы ўжо больш года назад выказалі старшыні Гарадоцкага райвыканкама Васілю Муранкову, але ніякіх зменаў у "саўковай" сістэме масавых стартаў не адбылося.

П.С. Пасля размяшчэння інфармацыі на сайце http://haradok.info, каля гатэля "Раўбічы" залілі каток і ў аматараў коўзацца ёсць магчымасць вечарам на асвятляемай пляцоўцы пакоўзацца, узяўшы пры неабходнасці канькі на суседнім ФАК Гарадоцкай птушкафабрыкі.

Л. Антонаў.

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны і рэгіёна зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

Стваральнікі інфармацыйнага партала запрашаюць неабыякавых грамадзян да ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва. У рэдакцыі магчыма бясплатна атрымаць календарыкі на 2012 год, год Дракона.

"ГАСЦІНЕЦ" У ІНТЭРНЭЦЕ

Наша газета "Гасцінец" стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/hasciniec.html, што у каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання

АБ'ЯВА

- *Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.*
- *Рэдакцыя "Гасцінец" змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.*
- *Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас: Гарадок, вул. Галіцкага д.16 кв.2 ў кожны аўторак і чацвер з 16 да 18, або на тэлефоны газеты «Гасцінец».*

СПРАВЫ ЎЛАДЫ

КРУШЭННЕ ПУСТЫХ ПРАГНОЗАЎ У АГРАСЕКТАРЫ

Першы год пяцігодкі засведчыў, што хутчэй жыхар Гарадка паляцяць на Месяц, чым будуць дасягнуты паказчыкі ў сельскай гаспадарцы, за якія аднагалосна галасавалі прызначаныя дэпутаты Гарадоцкага райсавета ў 2010 годзе.

У лістападзе 2010 года дэпутаты райсавета зацвердзілі сваім рашэннем Прыкладную праграму развіцця Гарадоцкага раёна на 2011-2015 гады. Пры гэтым па завядзёнцы ні ў кога не ўзнікла пытанняў наконт нерэальных лічбаў развіцця сельскагаспадарчай вытворчасці на бліжэйшую пяцігодку. Галоўнае, што магчыма было піярыць лічбу "100", бо менавіта столькі мерапрыемстваў запісалі дзеля сацыяльна-эканамічнага развіцця Гарадочыны. Але любы мэнеджэр скажа, што неабходна ставіць рэальныя мэты, а не вітаць на аблоках, каб працаваць эфектыўна. Толькі не гэты шлях абралі мясцовыя ўлады, калі вырашылі запісаць і прагаласаваць за тое, каб падняць збор зерня на Гарадочыне з 21,5 тысяч тон у 2010 г. аж да 89(!) тысяч тон. Што тут нам Хрушчоў, калі ў нас свой праваднік ёсць?!

Наогул сітуацыя са зборам зерня кепска ўпісваецца ў разумныя межы. Дзеячы сельгасвытворчасці умела жанглююць лічбамі бункернага зерня. У гэтым годзе яны рапартавалі аб дасягненні рэкорднага ўраджаю збожжа аж у 45 тысяч тон. Але на фінішы года рэальна атрымалася пасля дапрацоўкі зерня толькі 36,8 тыс. тон. Розніца паміж бункерный масай і масай зерня пасля дапрацоўкі склала амаль 20%, калі рэальна павінна быць у межах 12-15% у залежнасці ад пагоды, тэхналогіі уборкі і засмечанасці палей.

Але гэтыя завышаныя лічбы вельмі далёка ад прагноза нашых чыноўнікаў, якія прагаласавалі за валавы збор у 2011 годзе у памеры 60(!) тысяч тон., а на 2012 год палічылі неабходным сабраць яшчэ на пяць тысяч тон больш. Але столькі сабраць магчыма толькі на паперы. Вось у гэтым наша бюракратыя моцная. Дарэчы, не толькі на Гарадочыне, але і па ўсёй бюракратычнай сістэме краіны.

Аналагічная сітуацыя з прагнознымі паказчыкамі па вырошчванню бульбы, малака, яек, рэалізацыі жывёлы і птушак на наступную пяцігодку. Ні водны з гэтых паказчыкаў не быў дасягнуты ў 2011 годзе. Вось такія рэалістычныя праграмы мерапрыемстваў у нашых чыноўнікаў. Канешне, рэаліі эканомікі дзейнічаюць не ад жадання бюракратаў. Але калі жаданне і самага галоўнага кіраўніка не стасуюцца з законамі эканомікі, то людзям становіцца кепска. Што і паказаў мінулы год.

Л. Гаравы.

ПРЫДАРОЖНЫ СЭРВІС

ПА СТАНДАРТАХ МІНУЛАГА

Каля в. Хамякова на міжнароднай аўтатрасе Санкт-Пецярбург - Адэса адкрылася новая АЗС, у будаўніцтва якой інвеставала свае сродкі РУП «Беларуснафта-Віцебскаблнафтапрадукт». Пры ўсёй навізне абсталявання АЗС пабудавана па стандартах мінулага сэрвіса.

РУП "Беларуснафта" вядучы суб'ект сярод АЗС краіны, дзе ён валодае амаль 70% продажу паліва для аўтатранспарта. Толькі АЗС вядучага суб'екта краіны ўжо не зусім адпавядаюць патрабаванням да цывілізаванага прыдарожнага сэрвісу. Зразумела, што якасць запраўкі аўтатэхнікі на новай АЗС будзе на парадак вышэй, чым на старой кантэйнернай АЗС, якая размешчана непадалёку ад новай запраўачнай станцыі.

Але сучасным карыстальнікам АЗС недастаткова толькі набыць паліва або прадукты харчавання ці нейкія тавары аўтасэрвісу. Сучасныя аб'екты прыдарожнага сэрвісу павінны спалучаць з запраўкай таксама магчымасць харчавання, адпачынку і тэхнічнага абслугоўвання, не кажучы пра сучасныя прыбіральні. У гэтым накірунку развіваецца прыдарожны сэрвіс не толькі ўсёй Усходняй Еўропы, але і Украіны. На аб'ектах прыдарожнага сэрвісу аўтааматар або дальнабойшчык мае магчымасць не толькі заправіцца, але і паесці, адпачыць, а пры неабходнасці і адрамантаваць машыну.

На жаль, на новай АЗС няма ні кафэ, ні матэля, ні СТА. Шкада, што на АЗС няма і мыйкі, бо і ў Гарадку зараз няма ніводнай аўтамыйкі, што ганебна для існуючай ўлады.

Уладальнікі АЗС разлічваюць вярнуць затраты, якія склалі 18,5 млрд. руб., праз 7-8 гадоў. Але відавочна, што затраты акупіліся бы хутчэй, каб на гэтым аб'ектце былі іншыя паслугі характэрныя для сучаснага прыдарожнага сэрвісу. Па сучасных стандартах на 1 даляр запраўкі падарожнік набывае яшчэ 3-4 даляры іншых паслуг. Але гэтага пакуль не будзе на новай АЗС, якая стала першай сучасны АЗС на амаль 100 км адлегласці ад беларуска-расійскай мяжы.

Фактычна новая АЗС -- яскравае сведчанне застыласці краіны ў стандартах мінулага.

Л. Гаравы.

БЫЦЬ ПІЛЬНЫМ!

МАХЛЯРСТВА ЦЯГНУЛАСЯ БОЛЬШ ПЯЦІ ГАДОЎ

Жыхары аддаленай вёскі Гарадоцкага раёна доўгі час "спансіравалі" начальніцу мясцовага аддзялення пошты. Больш пяці гадоў мясцовая паштарка не здавала грошы сваіх аднавяскоўцаў у банк, а выкарыстоўвала для асабістых патрэб.

З восені 2005 года начальніца сельскага вузла сувязі пачала лічыць сваімі грошы, якія аднавяскоўцы прыносілі на пошту для адкрыцця рахунка ў "Беларусбанку" або для яго папаўнення. Жанчына прадпенсійнага ўзросту потым тлумачыла свае махлярскія дзеянні тым, што сваёй "узорнай" працай не забяспечыла сабе дастатковы матэрыяльны ўзровень жыцця. Зыходзячы з гэтай "жалезнай" логікі яна і стала карыстацца грашыма аднавяскоўцаў. І карысталася да таго часу пакуль адзін "ўкладчык" мінулагодняй зімой не вырашыў зняць грошы ў Гарадку. Толькі вось яго грошаў у Гарадку не аказалася.

На працягу амаль года следчыя выяўлялі ўсе абставіны махлярства паштаркі, а таксама аб'ём шкоды нанесены грамадзянам. Следчых таксама здзівіла, што на працягу пяці гадоў правяраючыя Гарадоцкага вузла "Белпошты" ні разу не зрабілі рэвізію яе працы па ўкладах грамадзян. А "прыватызаваных" грошаў ад сяльчан аказалася даволі многа – амаль семдзесят адзін мільён рублёў, як за кошт укладаў так і па працэнтах на гэтыя ўклады.

Пад час следства махлярка прызнала сваю віну перад грамадзянамі і да вынясення прысуду вярнула каля дзесяці мільёнаў скрадзеных грошаў. Гарадоцкі суд прызнаў махлярку вінаватай па ч.4 арт. 210 Крымінальнага кодэксу "Крадзёж шляхам злоўжывання службовым становішчам" і вынес самы мягкі прысуд па гэтаму артыкулу, які прыдугледжвае пазбаўленне волі на тэрмін ад пяці да дванаццаці гадоў з канфіскацыяй маёмасці і з пазбаўленнем права займаць пэўныя пасады. Таксама суд прыняў рашэнне, што на карысць РУП "Белпошта" віноўная павінна ўнесці больш шасцідзесяці аднаго мільёна рублёў. Як кажуць у народзе: колькі вяроўцы не віцца, а канец будзе. Гэта павінны помніць усе, хто крочыць шляхам махлярства.

Л. Антонаў.

СПАРТЫЎНАЕ ЖЫЦЦЁ

Дубарэзава ўпершыню апярэдзіла Домрачаву!

ДУБАРЭЗАВА ПАСЛЯ ФІНІШУ У СПРЫНЦЕ

У чэшскім Нова-Мясце на пятым этапе Кубка свету па біятлону ў спрынтарскай гонцы наша зямлячка Настасся Дубарэзава ўпершыню апярэдзіла зорку сусветнага біятлона сяброўку па камандзе Дар'ю Домрачаву, як дарэчы і іншых вядомых біятланістак свету, у тым ліку і фінку Кайсу Макарайнен.

13 студзеня, пятніца аказалася шчаслівай для нашай зямлячкі, нягледзячы на моцны снегапад і завіруху. У спрынтарскай гонцы ў выйгрышы апынуліся тыя, хто стартаваў напачатку, калі завіруха толькі набліжалася да Нова-Мяста. Гэта аказалася вельмі спрыяльна для расіянкі Вольгі Зайцавай, якая стартавала пад 13 нумарам, але адзіная з біятланістак паразіла ўсе мішэні і паднялася на вышэйшую ступень п'едэстала. Між тым праблемы са стральбой мелі ўсе вядомыя біятланісткі, асабліва тыя, якія стартавалі пасля 30-х нумароў, бо на стрэльбішчы ледзь-ледзь былі бачны мішэні з-за вельмі моцнага снегапада, асабліва пад час стойкі.

Менавіта стральба падвяла і Дар'ю Домрачаву, якая дапусціла пяць промахаў на дзвюх пазіцыях і не здолела падняцца вышэй дзесятага месца, маючы лепшую хуткасць па дыстанцыі. А наша зямлячка Настасся Дубарэзава пачала дэманстраваць добрыя снайперскія якасці ўжо каторы старт на этапах Кубка свету. І на гэты раз яна толькі апошнюю кулю пусціла міма мішэні. Вось толькі цяпер ёй яшчэ не хапае якасцей лыжніцы, каб не прайграваць па ходу дыстанцыі. Але на фінішы яна апынулася на высокім восьмым месцы, даказаўшы што сёмае месца ў спрынце ў нямецкім Оберхофе было не выпадковым.

Добра выступілі і іншыя беларускія біятланісткі, якія уваходзяць у эстафетную каманду: Людміла Калінчык заняла 22-е месца, а Надзея Скардзіна апынулася на 27-м месцы. Усе нашы біятланісткі стартуюць у нядзелю у гонцы праследавання – апошняй гонцы дадзенага этапу.

У агульным заліку Настасся Дубарэзава паднялася яшчэ вышэй на пяць месцаў, наблізіўшыся да лепшай 20-кі біятланістак свету. Пасля спрынту у яе 164 ачкі і яна займае 21 месца не шмат саступаючы двум папярэднім месцам. Перамога Зайцевай дазволіла ёй перамясціцца на трэццяе месца ўагульным заліку, амаль дагнаўшы Дар'ю Домрачаву, якая апошнія дзве гонкі апынулася за межамі п'едэстала.

Л. Антонаў.

ВЫДАТНЫ СТАРТ БЕЛАРУСКІХ БІЯТЛАНІСТАК У ЭСТАФЕЦЕ

У італьянскім Антхольцы нашы біятланісткі бліскуча заваявалі сярэбраныя медалі ў эстафеце. Дар'е Домрачавай не хапіла сотні метраў, каб на фінішы абыйсці француженку Доран Абер. Настасся Дубарэзава заваявала сваю першую медаль на этапе Кубка свету, годна выступіўшы на трэццім этапе.

Пасля добрага старту ў спрынце на пятым этапе Кубка свету ў чэшскім Нова-Мясце ў нашай зямлячкі настаў спад спартыўнай формы. Настасся не справілася са стральбой у гонцы праследавання на другі дзень пасля спрынту, апусціўшыся з 8 месца на 36. Яшчэ горш у яе склалася гонка ў італьянскім Антхольцы, дзе праходзіць шосты этап Кубка свету па біятлону. Зноў Настассю падвяла стральба на сярэднегорье і яна апынулася ў безачковай зоне пратакола. Між тым астатнія нашы біятланісткі добра выступілі ў спрынце. Дар'я Домрачава здолела зноў падняцца на пьедэстал гонару, заваяваўшы бронзавую медаль аж пры двух промахах. Нашы Людміла Калінчык і Надзея Скардзіна заваявалі адпаведна 20 і 21 месцы ў спрынце, што давала добрыя шанцы на эстафету ў Антхольцы.

Сёння адбылася захапляльная эстафета ў якой беларускі увесь час знаходзіліся сярод лідэраў гонкі. На першым этапе ўпершыню у гэтым сезоне стартавала Надзея Скардзіна, якая паспяхова справілася са стральбой і фінішавала на сваім этапе пятай праз 10,8 с пасля лідэра. Людміла Калінчык таксама удала прайшла дыстанцыю, фінішываўшы у агульнай групе на пятым месцы, саступаючы другім немкам толькі чатыры секунды. Настасся Дубарэзава таксама годна выступіла на сваім этапе. Асаблівыя хваляванні былі за стральбу на стойцы, дзе наша зямлячка здолела сканцэнтравацца і ў рэшце-рэшт трыма дадатковымі патронамі растраляла тры застаўшыяся мішэні.

Дубарэзава перадала эстафету Дар'е Домрачавай пятай праз 51 секунду пасля лідэраў францужанак. Наш лідэр хутка выйшла на трэццяе месца, наблізіўшыся да лідзіруючага дуэта – Доран Абер (Францыя) і Ціны Бахман (Нямеччына), але дадатковыя патроны ў стральбы дазволілі ёй толькі праз 34,5 с кінуццаў пагоню за Доран пасля 8-й стральбы ў эстафеце. Але на адлегласці 2,5 км Домрачава скараціла адставанне да 2,5 с у фінішным калідоры – яшчэ пару соцен метраў і мы былі б першымі. Гэта стала першым медалём нашай зборнай за апошнія два гады эстафетных стартаў. Выніковы пратакол эстафеты: services.biathlonresults.com/Results.aspx

У нядзелю у жанчын адбудзецца другі мас-старт гэтага сезону, а потым настане перапынак да 2 лютага, калі біятланісты стартуюць у нарвежскім Хальменкольне. У агульным заліку Кубка свету Настасся Дубарэзава зараз размяшчаецца на 26 месцы са 169 ачкамі.

Л. Антонаў.

ТАКАЯ АСОБА

ПЕРАМОГА ЦІ ПАРАЗА?

ПАКАРАНЬНЕ МІКОЛЫ СТАТКЕВІЧА ТРЫМА ГАДАМІ ТУРМЫ СТАЛА КУЛЬМІНАЦЫЯЙ АРГАНІЗАВАНАГА ЎЛАДАМІ ПРЭСІНГУ НА ПАЛІТВЯЗЬНЯЎ. ЛАДЗІЦЦА ТАКСАМА ЖОРСТКІ ЦІСК НА АНДРЭЯ САНЬНІКАВА, ЗЬМІТРА ДАШКЕВІЧА, МІКОЛУ АЎТУХОВІЧА, ЗЬМІТРА БАНДАРЭНКУ. ЗДАЕЦЦА, УЛАДЫ НЯ ТОЛЬКІ ГЭТАГА НЕ ХАВАЮЦЬ, АЛЕ НАВАТ РОБЯЦЬ УСЁ ДЭМАНСТРАТЫЎНА.

На прэсавай канфэрэнцыі 23 сьнежня Лукашэнку некалькі разоў задавалі пытаньне пра лёс палітзьняволеных. Сэнс яго адказаў быў такі: няхай пішуць прашэньне аб памілаваньні, а я падумаю.

У чым лёгіка такой расправы над вязьнямі? Навошта ўлады імкнуцца маральна зламаць іх?

Улады мяркуюць, што факт напісаньня прашэньня дыскрэдытуе гэтых палітыкаў у вачах дэмакратычнай супольнасьці і электарату. Такім чынам Лукашэнка пазбавіўся б патэнцыйных канкурэнтаў. Гэта таксама і папярэджаньне Захаду. Маўляў, ня хочаце падобраму, дык глядзіце, мы можам і па-кепскаму.

Але найперш расправа над вязьнямі адлюстроўвае асаблівасьці псыхалягічнага стану Аляксандра Лукашэнкі, ягоных уяўленьняў пра сьвет, магчыма, комплексаў.

Ён атрымлівае маральнае задавальненьне, калі бачыць зламанага ворага, калі палітычныя апанэнты альбо проста вядомыя людзі, якія трапілі за краты, просяць яго аб міласьці. Прашэньне аб памілаваньні прапаноўвалі напісаць Паўлу Шарамету, Васілю Старавойтаву, Васілю Лявонаву, Аляксандру Казуліну. Узгадайце, як Аляксандар Лукашэнка захацеў сустрэцца зь Яраславам Раманчуком, паглядзець на яго адразу пасьля вядомага выступу таго па тэлевізіі.

Лукашэнка атрымлівае задавальненьне ад чыёйсьці залежнасьці ад яго. Ягонае ўяўленьне пра ўладу сягае ў сярэднявечча. Беларусь — як удзельнае княства. Карацца і мілаваць — гэта найважнейшы атрыбут улады. І размовы пра незалежны суд — гэта замах на ўладныя прэрагатывы правадыра.

Акрамя таго, Аляксандар Лукашэнка мае даволі спэцыфічнае ўяўленьне пра палітычную барацьбу. Ён разглядае яе як змаганьне характараў, спаборніцтва сіл волі. Палітыка для яго — гэта барацьба на зьнішчэньне. Галоўнае ў палітыцы — выйсьці пераможцам.

Памятаеце той анэкдот, які расказаў кіраўнік АНТ Кісель на прэсавай канфэрэнцыі Лукашэнкі 23 сьнежня па настойлівай просьбе прэзыдэнта?

Нагадаю сюжэт: Абама, Мядзьведзеў і Лукашэнка плывуць у лодцы. Узьнікае пытаньне: каму грэбсьці? Прапаноўваецца прагаласаваць. У выніку выбараў перамог Лукашэнка.

Анэкдот яўна антылукашэнкаўскі. Ён выкрывае «выбары па-беларуску». Але самому Лукашэнку анэкдот спадабаўся. Мала таго, што ён апынуўся ў саліднай кампаніі, але і стаўся там пераможцам, абдурыў кіраўнікоў вялікіх дзяржаў.

Выходзіць, што перамог лідэраў вялікіх дзяржаў, а тут вязьняў перамагчы ня можа. Яны не здаюцца, ня хочуць пісаць прашэньне. Гэта злуе і выклікае жаданьне ўзмацніць ціск.

Але барацьба са зьняволенымі не дадасьць Лукашэнку ніякіх палітычных дывідэндаў нават у вачах ягоных прыхільнікаў. Бо ўсе бачаць тут асабістую помсту, жорсткасьць. І выклікае гэта толькі спагаду да ахвяраў дыктатуры.

Валер Карбалевіч.

НАША ЎЛАДА

«... ЛЮДИ, ВСКОРМЛЕННЫЕ БЕЛОРУССКОЙ ДЕРЕВНЕЙ, ОТОРВАЛИСЬ ОТ НАРОДА!»

В БЕЛАРУСИ ВНОВЬ БЕЗ ВСЯКОЙ ПРИЧИНЫ СЛУЧИЛСЯ ПРАЗДНИК. ШУМНО, ЯРКО И С РАЗМАХОМ ПРОХОДИТ ОЧЕРЕДНОЙ ХОККЕЙНЫЙ «РОЖДЕСТВЕНСКИЙ ТУРНИР». В КАКУЮ СУММУ ОБОЙДЕТСЯ ЭТО ЛЕДОВОЕ ШОУ ПРЕСТАРЕЛЫХ СПОРТСМЕНОВ, СКАЗАТЬ НИКТО НЕ МОЖЕТ, ПОСКОЛЬКУ ОСНОВНЫЕ СЧЕТА, КАК ВЫЯСНЯЕТСЯ, БУДУТ ОПЛАЧЕНЫ ПО ФАКТУ. НО УЖЕ ОЗВУЧЕН МАЛЕНЬКИЙ ШТРИХ К ИТОГОВОЙ СМЕТЕ, ПОЗВОЛЯЮЩИЙ ОЦЕНИТЬ МАСШТАБ ГУЛЯНИЙ. ТОЛЬКО НА УКРАШЕНИЕ ДВОРЦА СПОРТА ПОНАДОБИЛОСЬ 90 МИЛЛИОНОВ РУБЛЕЙ… НЕ ПОСКУПИЛИСЬ!..

Государственные СМИ в восторге, новости о ходе хоккейных баталий забили все телевизионные эфиры. Такое ощущение, что кто-то и вправду верит, будто страна в эти дни застыла в ожидании очередной шайбы от какого-нибудь давно ушедшего на пенсию спортсмена, или искренне радуется за труженика госслужбы, имеющего так много свободного времени, что его вполне хватает на серьезные занятия спортом.

Как же быстро эти люди, вскормленные белорусской деревней, оторвались от народа! Как быстро перестали уважать народ, из которого вышли, и просто считаться с ним!

Мы прожили год тяжелейшего кризиса, все обеднели, у многих (кто набрал кредитов) оказались неподъемные долги, тысячи семей просто похоронили надежду хоть когда-нибудь построить квартиру... Немало людей, которые не могут позволить себе покупку нормальных витаминов и лекарств, мерзнут в очередях за дешевым молоком и хлебом, килограмм мандаринов, купленных на Новый год, делят на много дней как величайшее лакомство и драгоценность… А президент со товарищи, как ни в чем не бывало, играет в хоккей. Гостей из разных стран назвали и принимаем по-богатому. Ну кто поверит, что в стране кризис и режим экономии на всем, если таких денег не жалко на матчи каких-то ветеранов-любителей?

Впрочем, хоккейный праздник на глазах людей, стремительно продвинувшихся от бедности к нищете, еще можно было стерпеть, если бы и многое другое не пошло в нашей стране по-дурному. Вспомните, как в прошлом году Генеральный прокурор снял главврача лидской больницы. Приехала в Лиду комиссия и увидела, что больные лежат прямо в коридорах, палаты переполнены, плесень, грибок, гнилые окна, протекающие потолки… Нашли виновного -- главврача. Но разве от него все зависит? Разве он может построить в Лиде новую больницу? Разве он давал команду строить в городе не больницу, а Ледовый дворец? У врачей, учителей, пенсионеров, живущих в Лиде, кто-нибудь вообще спрашивал, в чем они больше нуждаются -- в дорогостоящем катке или в простенькой, но сухой и чистенькой больнице с достаточным количеством палат?

Когда в Барановичах возводили Ледовый дворец, кто-нибудь заикнулся, что гораздо важнее закупить новую технику для местного онкоцентра? Устроили грандиозное строительство, а теперь не знают, как и кого в этот дворец загонять. В то же время более 20 лет в этих самых Барановичах используется один и тот же аппарат для лучевой терапии. И совершенно естественно, что в конце концов этот «дедушка-труженик» сломался. Вот уже больше месяца онкологические больные в Барановичах не могут получить элементарную помощь. Их отправляют или в Брест, или в Пинск, но ведь там оборудование тоже не простаивало, там и для своих пациентов к этим «гамма-терапевтическим машинам» очередь.

Только вдумайтесь: в целом регионе людям, больным раком, наша медицина не может обеспечить важнейшего -- лучевой терапии!.. Это значит, что многих оставляют просто умирать, что для многих проведенные операции окажутся бесполезными. Однако судьба этих людей волнует только их родственников, местных врачей и немногих независимых журналистов.

Зато «Рождественский турнир» государство вновь проводит с восторгом и размахом. Один из организаторов соревнований -- Президентский спортивный клуб -- не скромничая, сообщил, что эти любительские состязания -- «уникальное действо, не имеющее аналогов на планете». И ведь действительно уникальное и не имеющее аналогов. Потому что мало осталось в мире государств, где власть может куражиться в таких дорогих забавах.

Светлана КАЛИНКИНА, «Народная воля».

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

МОЖАМ ЗНОЎ УБАЧЫЦЬ ІМІТАЦЫЮ

ЛІДАР РУХУ "ЗА СВАБОДУ" АЛЯКСАНДР МІЛІНКЕВІЧ ПРАКАМЕНТАВАЎ ЗАЯВЫ АЛЯКСАНДРА ЛУКАШЭНКІ Ў ІНТЭРВ'Ю КІТАЙСКІМ СМІ ПРА ГАТОЎНАСЦЬ ПРАВЕСЦІ РЭФОРМУ ПАЛІТЫЧНАЙ СІСТЭМЫ.

«Улады апынуліся ў сітуацыі, калі і хочацца і колецца. Яны добраахвотна ніколі б нічога не мянялі, бо баяцца рэформаў, сацыяльна-эканамічных і палітычных, і ўвесь час адкладаюць іх. З іншага боку, без падтрымкі Еўрасаюзу тыя самыя эканамічныя рэформы немагчымыя. А Брусэль патрабуе палітычнай лібералізацыі», - зазначае Аляксандр Мілінкевіч.

На ягоную думку, вельмі верагодна, што «мы зноў убачым гульню ў дэмакратызацыю, імітацыю». Напрыклад, мажарытарная сістэма выбараў у парламент будзе зменена на прапарцыйную, але галасы пры гэтым будуць лічыцца па-старому, кажа Мілінкевіч.

«Сапраўдны дэмантаж састарэлай палітычнай сістэмы магчымы толькі пасля вызвалення палітвязняў і поўнага спынення рэпрэсій, а таксама ўнутранага грамадска-палітычнага дыялогу, вынікам якога павінны стаць мадэрнізацыя заканадаўства і, галоўнае, якаснае змяненне прынцыпаў яго правапрымянення», - заявіў лідар Руху "За Свабоду".

ПАЛІТЫЧНЫЯ ВЯЗНІ

ЗАЯВЫ ІРЫНЫ ХАЛІП

24 СТУДЗЕНЯ Ў ВІЦЕБСКАЙ КАЛОНІІ «ВІЦЬБА-3» АДБЫЛОСЯ КАРОТКАТЭРМІНОВАЕ СПАТКАННЕ ЭКС-КАНДЫДАТА Ў ПРЭЗІДЭНТЫ БЕЛАРУСІ АНДРЭЯ САННІКАВА З СВАЯКАМІ — ЖОНКАЙ ІРЫНАЙ ХАЛІП І МАЦІ АЛАЙ САННІКАВАЙ.

25 СТУДЗЕНЯ ІРЫНА ХАЛІП ПРАВЯЛА ПРЭС-КАНФЕРЭНЦЫЮ. ЗАДАЧА ЛУКАШЭНКІ — НЯ ВЫПУСЬЦІЦЬ ПАЛІТВЯЗЬНЯЎ ЖЫВЫМІ — ЛІЧЫЦЬ ІРЫНА ХАЛІП.

З тэкста заявы Ірыны Халіп: «Пасьля трох месяцаў поўнай ізаляцыі я змагла ўбачыць мужа ў турме. У пятніцу, праўда, яго бачыў адвакат, але і адвакат, і Андрэй Саньнікаў былі папярэджаны адміністрацыяй калёніі, што, калі іх размова выйдзе за рамкі крымінальнай справы і наглядных скаргаў, то сустрэча будзе перапынена і больш адвакаты не атрымаюць да яго доступу. Іх папярэдзілі, што сустрэча адваката і падабароннага будзе праходзіць пад аўдыё- і відэазапіс і пад наглядам прадстаўніка адміністрацыі. Менавіта таму адвакатка пасьля рапартавала, што Андрэй нібыта «выглядае нядрэнна і скаргаў на здароўе ня мае». Гэта таксама было ўмоваю.

Калі ж я ўчора ўбачыла Андрэя, мяне ўзрушыла, наколькі змардаваным ён выглядае. Гэта чалавек, які за тры месяцы прайшоў мінімум 10 гадоў сталінскіх лягераў.

Ягоная маці, якая таксама была на спатканьні, усе 4 гадзіны дарогі назад з калёніі плакала. Таму што першай сынавай фразаю былі словы: «Я не спадзяваўся, што яшчэ калі-небудзь цябе ўбачу».

Андрэй ня мог мне нічога сказаць канкрэтна. Было відаць, што яму гэта забаронена. «Мая адседка скончылася ў верасьні. Далей пачаліся катаваньні», — толькі й сказаў Андрэй.

Нагадаю, што ў верасьні яго перакінулі з Навапалацкай калёніі спачатку ў Віцебскую турму, затым у Магілёўскую турму, потым у Бабруйскую калёнію, затым зноў у Магілёўскую турму і, нарэшце, у калёнію «Віцьба-3».

Увесь гэты час Бог ведае, што зь ім адбывалася. Але відавочна, што яго катавалі.

Андрэй даў мне зразумець, што яшчэ ў Магілёўскай турме, куды яго прывезьлі 16 лістапада, яму пагражалі забойствам мяне і нашага чатырохгадовага сына. Калі гэтым яшчэ ў турме КДБ ня грэбаваў сам спадар Зайцаў, то ці варта дзівіцца, што падначаленыя скарыстоўвалі яго мэтады.

Андрэй разумее, у якім цяжкім становішчы я знаходжуся. Улічваючы камэндацкую гадзіну паводле судовага выраку, я абавязаная адчыняць дзьверы позьнім вечарам, калі яны звоняць з словамі: «Адчынеце, міліцыя!». Так да мяне можа прыйсьці хто хаця, і я не змагу не адчыніць дзьвярэй.

Андрэй гатовы памерці сам, але не дазволіць прычыніць шкоду нам з Данем. Такім чынам яшчэ 20 лістапада зь яго выбілі прашэньне на імя Лукашэнкі.

А цяпер давайце задамося пытаньнем, чаму ж Лукашэнка, атрымаўшы гэткую жаданую паперку, не размахваў ёю на прэс-канфэрэнцыі ў сьнежні, калі казаў, што палітвязьні ня хочуць пісаць прашэньня і таму сядзяць. Яны ня хочуць пісаць, але зь іх выбіваюць гэтыя прашэньні катаваньнямі і пагрозамі. Тым больш, што, у адрозьненьне ад усіх астатніх, у Андрэя маленькае дзіця і жонка, засуджаная з адтэрміноўкаю.

Відавочна, што Лукашэнку зусім не былі патрэбныя прашэньні аб памілаваньні. Гэта «адмазка» для журналістаў, якія задаюць яму пытаньні. У яго іншая задача. Яго задача — ня выпусьціць палітвязьняў жывымі. Калі б Лукашэнку патрэбныя былі паперкі зь іх подпісамі, няўжо ён бы не скарыстаўся паперкаю з подпісам ягонага наймацнейшага суперніка? Няўжо ён прамаўчаў бы пра гэта на прэс-канфэрэнцыі ў канцы сьнежня?

Але ён прамаўчаў. І гэта лішні раз даказвае, што яго сапраўдная задача — фізычнае зьнішчэньне сваіх супернікаў. З гэтай самай мэтаю ў магілёўскую турму, далей ад магчымых сьведкаў, адправілі й Міколу Статкевіча. Таму й не адпускаюць хворага Зьмітра Бандарэнку.

На разьвітаньне Андрэй прыклаў да шкла запіску, дзе было напісана: «Гаворка ідзе аб вызваленьні жыцьця. У любы момант мяне могуць забіць».

САЦЫЯЛЬНАЯ ПАЛІТЫКА

РАСЕЙСКІЯ ЗНІЖКІ НА НАСЕЛЬНІЦТВА БЕЛАРУСІ НЕ РАСПАЎСЮДЖВАЮЦЦА?

З 1 СТУДЗЕНЯ 2012 ГОДА БЕЛАРУСЬ БУДЗЕ КУПЛЯЦЬ РАСЕЙСКІЯ НАФТУ І ГАЗ ПА НОВЫХ КОШТАХ. ПАГАДНЕННЯ АБ УМОВАХ ПАСТАЎКІ ЭНЕРГАНОСЬБІТАЎ БЫЛІ ПАДПІСАНЫЯ Ў КАНЦЫ ЛІСТАПАДА МІНУЛАГА ГОДА Ў МАСКВЕ.

Так, за газ Беларусь будзе плаціць у сярэднім 165,6 даляра за тысячу кубаметраў. Гэта на 32,5% менш кошты, па якой Беларусь купляла газ у 2011 годзе (244 даляры) і на 40% ніжэй сярэднегадовага кошту, па якой беларускі бок павінен былі плаціць за газ паводле кантракту, але не плаціла.

Цана на газ для Беларусі была ўвязана з продажам пакінутых 50% акцый беларуска-расійскага ААТ «Белтрансгаз» за 2,5 млрд. даляраў. Угода была афармлена 25 лістапада ў Маскве. «Газпром» стаў уладальнікам 100% акцый беларускай кампаніі: першыя 50% акцый ААТ «Белтрансгаз» расейскі газавы манапаліст выкупіў долямі на працягу 2007-2010 гадоў.

Між тым, па разліках экспертаў, нягледзячы на атрыманую знiжку, насельніцтву Беларусі давядзецца плаціць за газ у 1,5-2 разы больш.

Калі ў 2011 годзе насельніцтва плаціла прыкладна па 110 даляраў за тысячу кубаметраў, то з улікам ўваходны кошты ў 165 даляраў і ўсталяванай «Газпромам» нацэнкі у 15,9 даляра кошт тысячы кубоў газу, што рэалізуецца «Белтрансгазам» ўнутры краіны, перавысіць 180 даляраў. Дзяржпрадпрыемства «Белпалівагаз», прадае газ насельніцтву, у сваю чаргу закладзе ў кошт маржу, і ў выніку з улікам ПДВ насельніцтва будзе плаціць нашмат больш. Па папярэдніх падліках, кошт для насельніцтва можа скласці больш як 210 даляраў за тысячу кубоў.

Беларусі таксама ўдалося дамагчыся ад Расеі новых умоў паставак нафты, якія, па разліках ўрада, дазволяць зэканоміць у 2012 годзе прыкладна 700 млн. даляраў. Аднак спецыялісты зноўтакі падкрэсліваюць: цяперашнія нафтавыя зніжкі для расейскіх кампаній, хутчэй за ўсё, не паўплываюць на палітыку беларускага ўрада ў фармiраванні рознічных цэн на паліва ўнутры краіны. Па наяўнай інфармацыі, беларускія ўлады ўжо прынялі рашэнне давесці ўзровень коштаў на нафтапрадукты на ўнутраным рынку да цэн, якія дзейнічаюць у Расіі.

Паводле ацэнкі аналітыка расейскай кампаніі «Капітал» Віталя Крюкава, сярэднерасійскі кошт літра бензіну АІ-92 у пераkладзе на беларускія рублі складае 7126 рублёў, АІ-95 - 7650, дызпаліва - 7480 рублёў. Такім чынам, бензін АІ-92 і АІ-95 можа падаражэць для беларусаў амаль на паўтары тысячы рублёў (цяпер літр АІ-92 каштуе 5700, АІ-95 - 6100), дызпаліва - на 1200 рублёў (6300). Зрэшты, як лічаць аналітыкі, раздробныя кошты на аўтамабільнае паліва ў Беларусі будуць расці «у зберагальным рэжыме».

Андрэй Кажамякін.

НАСТУПСТВЫ ПРОДАЖУ

ГАЗПРАМ КУПІЎ АБСАЛЮТНУЮ ГАЗАВУЮ МАНАПОЛІЮ Ў БЕЛАРУСІ

ПАДРАБЯЗНАСЦІ МІЖУРАДАВАГА ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ БЕЛАРУССЮ І ГАЗПРАМАМ АБ УМОВАХ ПРОДАЖУ АКЦЫЙ І ДАЛЕЙШАЙ ДЗЕЙНАСЦІ ААТ «БЕЛТРАНСГАЗ», ДРУГІ ДЗЕНЬ ПАДПІСАНЫЯ РАСІЙСКІМІ СМІ, ПЕРАКАНАЎЧА АДКАЗВАЮЦЬ НА ПЫТАННЕ, ЗА ШТО ГАЗПРОМ ВЫКЛАЎ УСЯГО $ 5 МЛРД.

Гаворка ідзе не аб банальнай куплі Белтрансгаза як рознічнага прадаўца газу на тэрыторыі асобна ўзятай краіны ў цэнтры Еўропы, а аб набыцці расійскай кампаніяй у манапольнае валоданне ўсёй газавай галіны Беларусі, прычым з невялікім, але вельмі адчувальным ўварваннем у сферу электраэнергетыкі.

Па-першае, Газпрам выразна абгаварыў блок палітычных умоў здзелкі, парушэнне якіх з боку Беларусі дае расейскай газавай манаполіі права патрабаваць анулявання здзелкі і вяртання $ 5 млрд. даляраў, а таксама кампенсацыі страт, якія ўзніклі ў гэтай сувязі.

Па-другое, у прыватнасці, Беларусь абавязалася не ўводзіць залатую акцыю і іншыя адміністрацыйныя меры, якія парушаюць або ўшчамляюць правы ўладальніка Белтрансгаза; не дапускаць несанкцыянаванага адбору газу, транспартуецца праз тэрыторыю РБ, і забяспечваць бесперашкодны і бесперабойны транзіт расійскага газу, уключаючы адмова ад змены ўмоў карыстання зямельнымі ўчасткамі пад газаправодам Ямал - Еўропа.

Па-трэццяе, акрамя гэтага, улады РБ ўзялі на сябе абавязацельства не ажыццяўляць перапродаж расійскага газу трэцім краінам. У эканамічнай часткі бакі дамовіліся, што за Белтрансгазам захаваецца функцыя аператара газаправода Ямал-Еўропа, а таксама абавязкі па будаўніцтве і развіццё газаправодаў і звязаных з імі аб'ектаў, а таксама аб'ектаў падземнага захоўвання газу ў Беларусі.

Па-чацвёртае, акрамя гэтага, улады РБ вызвалілі Белтрансгаз ад 30% абавязковага продажу валютнай выручкі (за транзіт), што сама па сабе не акажа ніякага ўплыву на валютны рынак краіны, паколькі Белтрансгаз быў, ёсць і будзе галоўным спажыўцом валюты ў краіне. Аднак Беларусь, нягледзячы на ўсе спробы дэдаларызацыі эканомікі, абавязалася забяспечыць такія ўмовы, каб беларускія прадпрыемствы разлічваліся за газ з Белтрансгазам у замежнай валюце (за выключэннем мясцовай нацэнкі і ПДВ).

Па-пятае. Асоба варта адзначыць яшчэ адна ўмова продажу Белтрансгаза, якая дэ-факта пазбаўляе Беларусь магчымасці задзейнічаць альтэрнатыўнага пастаўшчыка газу і аўтаматычна, паколькі Газпром атрымаў ва ўласнасць ўсе газавыя трубы Беларусі, ставіць крыж на ўсіх дыскусіях аб магчымым імпарце звадкаванага газу ў краіну.

Згодна з дакументам, Белтрансгаз атрымаў выключнае права на закупку прыроднага газу, які вывозіцца з тэрыторыі Расіі і прызначаецца для спажыўцоў Беларусі.

Па-шостае. Акрамя поўнай манапалізацыі паставак газу ў РБ, Газпром выбіў пад сябе яшчэ адзін эксклюзіў, які дзейнічае да 1 студзеня 2015 года: экспарт за межы Мытнага саюза электраэнергіі, выробленай на расійскім газе. Са свайго боку Газпром, у дадатак да пералічаных $ 5 млрд., паабяцаў забяспечыць максімальную загрузку транзітных газаправодаў.

КОШТЫ

У ЯКІХ РЭГІЁНАХ БЕЛАРУСІ ТАННЕЙ ПРАКАРМІЦЦА?

ЯЛАВІЧЫНУ ТАННЕЙ КУПЛЯЦЬ У ГРОДЗЕНСКАЙ ВОБЛАСЦІ, ЗА НЯТЛУСТЫМ ТВАРАГОМ ВАРТА ПАЕХАЦЬ У ГОМЕЛЬСКУЮ, А ЖЫТНІМ ХЛЕБАМ ЗАПАСАЦЦА У МАГІЛЁЎСКАЙ. ХАРАКТЭРНАЙ АСАБЛІВАСЦЮ РОСТУ ЦЭН У БЕЛАРУСІ СТАЛІ РЭГІЯНАЛЬНЫЯ ДЫСБАЛАНСЫ.

Кошты на некаторыя прадукты адрозніваюцца ў розных рэгіёнах Беларусі ў 1,5-2 разы, а то і больш. Але масавай скупкі тавараў у адных рэгіёнах для продажу ў іншых не назіраецца. Хутчэй за ўсё, гаворка ідзе пра розніцу ў асартыменце прадуктаў, кошты на якія ўлічвае Белстат, што дазволіла па выніках года «асераднiць» кошты па краіне ў бок змяншэння.

Прасяная галаваломка

У прыведзеных Белстатам па выніках года даных аб азначніках росту цэн на асобныя прадукты харчавання здзіўляе адсутнасць значнага колькасці тавараў з трохразовым ростам - усяго-то менш 10 пазіцый з больш чым 170. Хоць кашалькі беларусаў відавочна адчувалі іншыя прапорцыі. Напрыклад, аказалася, што індэкс росту цэны на проса склаў усяго 262%. А яшчэ летам фіксаваўся рост у 4 разы. Проса потым таннела, але відавочна не так моцна.

Аднак сітуацыя змяняецца, як толькі ад даследаванні індэксаў мы пераходзім да простага дзяленню абсалютных цэн у снежні 2011 (таксама па дадзеных Белстата) на цэны ў снежні 2010 года. Колькасць прадуктаў, рост коштаў на якія перавысіў тры разы, ужо больш за трыццаць. Рост жа цэны на проса ў такім немудрагелістага падліку складае 3,7 разы.

Але і гэта, аказваецца, яшчэ не мяжа. У рэгіянальным разрэзе з'яўляюцца ужо іншыя лічбы. У Гомельскай вобласці цана на проса за год вырасла ў 4 разы, а ў Гродзенскай - у 5,3 разы!

У выніку ў снежні 2011 года цана на проса ў рэгіёнах адрознівалася амаль у 2 разы (у 1,9). Самая танная крупы ў Мінску - 7087 рублёў, а самая дарагая - у Гродзенскай вобласці - 13.635 рублёў.

Дарэчы, менавіта ў Гродзенскай вобласці год таму проса было самым танным. Вось чаму і рост такі бурны. Самым жа дарагім у мінулым годзе проса было ў Магілёўскай вобласці, а сёння яно там чаму-то на 1700 рублёў танней, чым у Гродзенскай вобласці.

Куды паехаць за мясам?

Гродзенская вобласць здзіўляе не толькі самым дарагім просам і какава, але і самой таннай ялавічынай.

Паводле дадзеных па індэксах росту на ялавічыну першай катэгорыі, у цэлым па краіне ён склаў 271%. Калі ж падзяліць абсалютныя значэння цэн, то рост складае ўжо 3,2 разы. Самы высокі рост коштаў на ялавічыну першай катэгорыі адзначаны ў Віцебскай вобласці - 4,2 разы і тут, як і варта было чакаць, самая высокая цана - 56667 рублёў за кілаграм.

Самы нізкі рост коштаў у Гродзенскай вобласці - 1,7 разы і ў выніку зафіксаваная Белстатам у снежні кошт за кілаграм ялавічыны тут усяго 23 530 рублёў. Выходзіць, сярэднія кошты ў Віцебскай і Гродзенскай абласцях адрозніваюцца адзін ад аднаго ў 2,4 разы.

Гродзенцам, каб «спекульнуть» на такім дысбалансе, далекавата ехаць у Віцебскую вобласць, але ж побач - Брэсцкая з сярэдняй цаной на ялавічыну ў 48 000 рублёў. Таксама нядрэнны навар. Ды і ў Менску цана на 17 тысяч вышэй - 40776 рублёў.

У сталіцы самыя дарагія паўфабрыкаты з ялавічыны - у снежні 2011 года ў Мінску цана составила74 656 рублёў, гэта значыць амаль удвая вышэй, чым на ялавічыну з косткамі. У Гродзенскай вобласці цана на паўфабрыкаты больш чым на 20 тысяч ніжэй - 52 480 рублёў. Але самай нізкай апынулася кошт у Мінскай вобласці - 51 225 рублёў. Так што мінчанам проста трэба сесці ў машыну і трохі ад'ехаць ад Мінска, каб зэканоміць.

Цэнавыя берагі малочных рэк

Нядрэнна можна «падняцца» і на малочных прадуктах. Рэгіянальныя адрозненні ў цэнах складаюць па дадзенай групе два разы, а то і больш.

Тут ужо Мінск па-за канкурэнцыяй - тут у снежні мінулага года былі самыя высокія цэны на малако, кефір, тварог тлусты і нятлусты. У «мінімалістам» ізноў Гродзенская вобласць з самымі таннымі малаком, кефірам і смятанай (розніца з Менскам - 1,9-2 разы).

Тварожная група мяняе лідэраў. Самая нізкая цана на тварог тлусты - у Брэсцкай вобласці - 15 765 рублёў і гэта больш чым на 10 тысяч рублёў за кілаграм ніжэй, чым у Мінску - 25.997 рублёў. А вось нятлусты тварог самы танны ў Гомельскай вобласці - 8.650 рублёў. У Менску аб такім кошце даўно ўжо забыліся. Тут у снежні цана на тварог нятлусты складае 24478 рублёў, гэта значыць у 2,8 разы вышэй, чым у Гомельскай вобласці.

Цяжка ўявіць, што такое магчыма ў краіне, дзе перавезці тавар з адной вобласці ў іншую не ўяўляе адмысловай працы.

Затое такія, відавочна выбіваюцца з агульнага ладу, цэны вельмі дапамагаюць паказваць больш плаўны рост коштаў па краіне ў сярэднім. Дарэчы, па індэксе ў сярэднім цэны на малочную групу змяніліся за год у 1,7 разы, па нашых падліках - у 2 разы, у Мінску - у 2,3-2,6 раза.

Ірына Арлова,
«Завтра твоей страны»
(у скарачэнні).

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: 250318@list.ru
Тэл. 8-02139-4-42-52, маб. + 375(29)6723842 (V), +375(33)6969347 (МТС)

Падпісана да друку 26.01.2012 у 19.45.
Наклад: 290 асобнікаў.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца з дапамогай аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.